Nokt' kaj tenebro kaj nubar'

NOX ET TENEBRÆ ET NUBILA

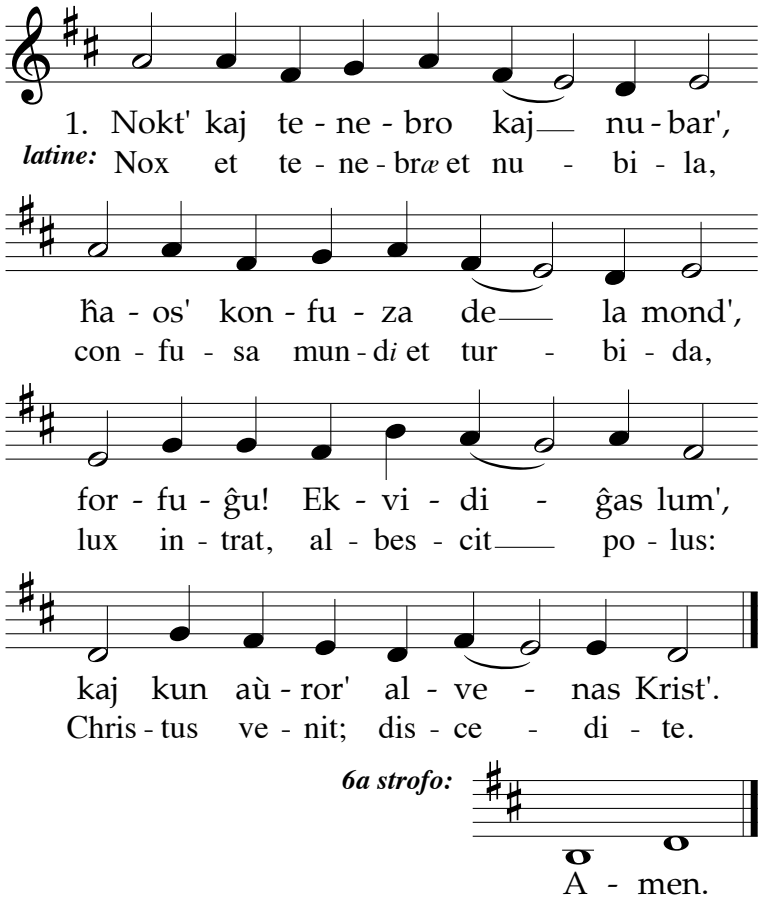

2. Sin fendas la obskur' de l' ter',
trafita de pikil' el sun'.
Kolorojn revenigas jam
afable nia taga stel'.

2. Caligo terræ scinditur
percussa solis spiculo,
rebusque iam color redit
vultu nitentis sideris.

3. Do kio estas nokt' en ni
kaj la malic' en nia kor'
rompiĝu nun sub Via lum',
kaj regos, Dio, Vi en klar'.

3. Sic nostra mox obscuritas
fraudisque pectus conscium,
ruptis retectum nubibus,
regnante pallescet Deo.

4. Vin solan, Kristo', konas ni
el pura kaj sincera mens'.
Ni petas surgenue Vin
kun larmoj kaj per pia kant':

4. Te, Christe, solum novimus,
te mente pur*a* et simplici
rogare curvato genu
flend*o* et canendo discimus.

5. Rigardu Vi al nia kor',
al nia tuta preta viv'.
Ankoraŭ multas brum' en ĝi.
Klarigu nin per Via lum'.

5. Intende nostris sensibus
vitamque totam dispice:
sunt multa fucis illita
quæ luce purgentur tua.

6. Al Vi, ho Kristo, pia Reĝ',
al Vi, ho Patro, Eternul',
al Vi, Spirito, Paraklet' –
eterne estu glor' al Vi. Amen.

6. Sit, Christe, rex piissime,
tibi Patrique gloria
cum Spiritu Paraclito,
in sempiterna sæcula. Amen.

NOX ET TENEBRÆ ET NUBILA • M: Albrecht Kronenberger ĉ. 1980 • latina T: Aurelius Prudentius Clemens († post 405) • E: Kloster Kirchberg 2004